קסט: קעג. סנהדרין לח.], ב) מכות ה., ג) צ"ב קעב. ב)

גיטין פ., ד) נדרים כא.

בטין פני, יו) כולים פו: כתובות כב: גיטין סד: פט:, ה) ל"ל ולמה, ו) [ב"מ

קטו.ן, ז) נטעות הדפוסן,

ה) ולפנינו שם איתא רבאו.

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה למאי וכו'

אלא אליבא דרבי דאים ליה

הגהות הגר"א

[א] תום' ד"ה הכא. ואר"ת הכא כו'. נ"ב ורשב"א וש"פ כתבו דעיקר

סמיך על טעם דאמרינו

מוניאין דפליגי

למאי ניחוש לה אי לנפילה מזהר זהיר ביה אי

לפקדון כיון דשמיה כשמיה לא מפקיד גביה

מאי אמרת דלמא מסר ליה שאותיות נקנות

במסירה ההוא גימא דאשתכח בסורא וכתיב

ביה הכי בסורא מתא אנא ענן בר חייא

נהרדעא פטרית ותרכית פלונית אנתתי ובדקו

רבנן מסורא ועד נהרדעא ולא הוה ענן בר

חייא אחרינא לבר מענן בר חייא מחגרא

דהוה בנהרדעא ואתו סהדי ואמור דההוא

יומא כי איכתב ההוא גימא ענן בר חייא

מחגרא גבן הוה אמר אביי אף לדידי דאמינא

חיישינן הכא לא חיישינן דהא קאמרי סהדי

דבנהרדעא הוה מאי בעא בסורא אמר רבא

אף לדידי דלא חיישינן יהכא חיישינן דלמא

בגמלא פרחא אזל אי נמי בקפיצה אי נמי

מילי מסר כדאמר להו רב לספרי וכן אמר להו

רב הונא לספרי ביכי איתנכו בשילי כתובו

בשילי אע"ג דמימסרז מילי בהיני וכי איתנכו

למיחש להכי דאותיות כגון שטר נקנות במסירה בלא קנין ואין יכול לחזור בו: גבן הוה. אללנו היה בנהרדעא וגיטא כתיב בסורא: הכה לא חיישינן. דהא איבדקא כל נהרדעה ולהאי ענן ליכה למיחש דרבים אבל לנפילה דיחיד שיפול מיוסף בן שמעון וימלאנו יוסף בן

דהא אמרי סהדי כו' ואביי לא חייש לדלמא אזיל ליה לעלמא ובדיחה

הוא דקמלריך באותו מקום: הכא חיישינן. הואיל והוחזק איש אחר בעירו כשמו: גמלא פרחא. הולך מהר כעוף פורח: בקפילה. על ידי שם: מילי מסר. ואע"פ שלא היה עמהם שמא מתחלה אמר להם בעירו כתבו גט לאשתי ואח"כ הלכו העדים לסורה: שילי והיני. מהומות הן: ה"ג מאי הוי עלייהו דשומשמי. מי חיישינן שמה פינן: המרו הכי. בשעת כעסן: מ"ט דקטטה. דתנן במתניתין כי אמרה מת בעלי לא מהימנא: דמשקרא. מרוב שנאה מתכוונת לאסור עלמה עליו: דאמרה בדדמי. כל מקום סכנה שראתה אינה נותנת דעתה לומר שמא לא מת ולא אנשא דהואיל וסניא ליה לא דייקא כולי האי:

מוסף רש"י

אותיות נקנות במסירה. המוכר שטר חוב לחברו קנה החוב במסירת אומיות (סנהדרין לא.) אינו לריך לכתוב שטר מכירה על שטר שהוא מוכר לו אלא בהיני כתובו בהיני אע"ג דמימסרן מילי בשילי מאי הוֹה עלייהו דשומשמי רב יימר אמר לא חיישינן רבינא אמר חיישינן יוהלכתא חיישינן: קממה בינו משמסר לו שטר שיש לו על אחרים לזכות בו נתחייב לבינה וכו': היכי דמי קטמה בינו לבינה אמר רב יהודה אמר שמואל באומרת לבעלה גרשיני כולהו גמי אמרו הכי אלא באומרת לבעלה גירשתני וליהמנה הלוה לפורעם לזה (קדושין מד:) ונשמעבד לו לוה לזה מדרב המנונא דאמר רב המנונא סיאשה שאמרה לבעלה גירשתני נאמנת הקונה כמו שהיה משועבד למלוה כל זמן שלא חזר חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה "באומרת גירשתני בפני פלוני ופלוני ושאילנא ואמרו לא היו דברים מעולם מ"ם דקטטה רב חנינא אמר משום דמשקרא רב שימי בר אשי אמר משום דאמרה בדדמי מאי בינייהו המלוה את השטר ולא מלי טעין לוה ללור על פי ללוחית מסרו לך (שם עו.) ולא לריך למכתב קני לך וכל שעבודיה ולא שום שטר (שם נוז.). בגמלא פרחא. מין גמלים יש שהם קלים במרולתם כעוף הפורח (מכות ה.). כי איתנכו בשילי. ואתם כותבין שם אותה העיר בשטרי מכירה או שטרי הלואה או שטרי מתנה או זכרון עדות, כתבו בתוך השטר מקום שאתם יושבים שם בשעת במיבה, כלומר במקום פלוני כתבנו הך מה שראינו כחיבה. כלומר במקום פלוני (רשב"ם ב"ב וכי איתוכו בהיני. כתכו בתוכו שבהיני נכתב ואף על גב דמימסרן .(רשב"ם שם)

ם [קדושן מו: ב"ב עו. עו. ש. דלמה מסר ליה. נתנו לו ולה קנו מידו בקנין ושמה יחזור בו ליכה למאר ניחוש לה אי לנפילה בו'. והה דהמרי' בפ' גט פשוט (ב"ב בו א מיי פ"ג מהלי קעג.) אותיות נקנות במסירה אביי אמר לריך להביא ראיה פירוש דחיישינן לנפילה ופקדון וי"ל דהתם איירי בנפילה

> שמעון אחר ודאי לא חיישינן והכי נמי מפליג בפ' גט פשוט (שם דף קעב:) בין נפילה דיחיד לנפילה דרבים וא"ת א"כ היכי קאמר התם אהא דתנן במתני' (שס:) דשני יוסף בן שמעון מוליאים שטר חוב על אחרים ותנא דבריית׳ קאמר דאין מוליאין (א) בפלוגתא דפליגי אביי ורבא בלריך להביא ראיה או אין לריך דמ"ד אין מוליאין סבר לה כאביי דחייש לנפילה והא לנפילה דחד לא חייש אביי שיפול מיוסף בן שמעון זה וימנאנו אחר ויש לומר דלאו ממש בפלוגתא דאביי ורבא פליגי אלא כמו שאביי חשש לנפילה דרבים חושש אותו תנא אפי׳ לנפילה דיחיד וא״ת והיכי מייתי התם ראיה אביי למילתיה דחיישינן להביא ראיה אלמא חיישינן לנפילה מההוא דאחד מן האחין שהיה שטר חוב יולא מתחת ידו עליו להביא ראיה אלמא חיישינן לנפילה והא אחין הוי נפילה דחד ולא חיים אביי וים לומר דמדמי אחים דשמטי מהדדי כדמפרש התם לנפילה דרבים ואי חיישינן לנפילה

דרבים התם נמי יש לחוש: מאי אמרת דלמא מסר ליה אותיות נקנות במסירה. וא"ת ורבא היכי מייתי מינה ראיה הא שפיר קאמר אביי וכי תימא דחייש לנפילה ופקדון האמרי׳ בפרק גט פשוט (שם קעג:) אותיות נקנות

במסירה אביי אמר לריך להביא ראיה רבא אמר אין לריך להביא ראיה 🔊 אלמא אין לריך להביא ראיה אי חיישינן לנפילה ופקדון וי"ל דרבא סבירא ליה דאין אותיות נקנות במסירה ולכן מייתי ראיה דאי חיישינן לתרי יצחק הכא נמי גבי חבי בר ננאי הוה לן למיחש דלמא מסר ליה והשתא חוזר בו והא דקאמר בפ׳ גט פשוט (ג״ו שם) אותיות נקנות במסירה כו׳ ורבא אמר אין לריך לאו משום דרבא ס״ל הכי אלא אליבא דר' (2) מאיר דאית ליה הכי במתני׳ דהתם פליגי וא״ת בריש כל הגט (גיטין כד:) אמר קטנה הוא דלא מלי מגרש הא גדולה מצי מגרש אמר רבא זאת אומרת שני יוסף בן שמעון הדרים בעיר אחת מוציאין שטר חוב על אחרים ומה ראיה הוא גט לשטר חוב בגט אין לחוש שמא תמסור לחברתה להתגלש בו שידוע שלא תוכל להתגרש ובשטר יש לחוש דלמא מסר ליה וי"ל דהתם גרס רבה מדמהדר אביי בתריה והכא גרס רבא אי נמי אפי׳ גרס התם נמי רבא יש לפרש דהכי דייקינן התם דכי היכי דגדולה מלי מגרש ולא חיישינן שמא מסרה לצור על פי ללוחיתו ה"נ לא חיישינן לשני יוסף בן שמעון שמא מסרם זה לזה לצור על פי ללוחיתו דלגבות החוב הם יודעין שאין המסירה מועלת דאין אותיות נקנות במסירה וה"ר אלחנן חירץ דמדמי שטר לגט דכמו שהיה לנו לחוש בגט לנפילה כיון דלא מיזדהרא ביה הכי נמי היה לחוש בשטר דלמא מסר ליה ומדלא חיישינן בגט לנפילה הוא הדין דלא חיישי׳ דלמא מסר ליה: אות יות במסירה. הא אינן נקנות חיישינן דלמא מסר ליה ותימה מאי שנא בדברים שאין עשויין להשאיל ולהשכיר "שהמוחוק

איכא

בו נאמן לומר שהוא שלו כי אפילו ידוע שמאמינים זה לזה אין לחוש על פקדון אלא בדברים העשויים להשאיל ולהשכיר וגודרות שהדבר ידוע שלא לחחם א"כ גבי אותיות נמי היה לנו להאמינו כשאומר שהם שלו וכי תימא כיון דאין אותיות נקנות במסירה דלריך שטר ואין לו שטר חיישינן דאינן שלו מ"מ ליחוש שמא הקנה לו אגב קרקע דשטר נקנה אגב קרקע כדאמרינן בהמוכר את הספינה (ב"ב דף עו: ושם) בשמעתה דהין הותיות נקנות ושתה קנין הגב קרקע לה שכיחה הי נמי לה מהני קנין הגב קרקע הלה בשטר של הותה קרקע כדאמרינן התם כיון שהחזיקו בקרקע נקנה השטר בכל מקום שהוא דשטר אפסרא דארעא הוא אבל שטר חוב בעלמא אין נקנה אגב קרקע דלא דמי למטלטלין אבל מימה לר"י דלמה לא נימא שהם שלו ולא נתן לו חברו כלום ושמא כיון דשמיה כשמיה ואין מוכיח מתוך השטר שהוא שלו ולא עשה בו סימן יש לחוש שמא של חברו היה כי אי אפשר שלא יהא סימן לזה שאין בזה ושוב פר"י דודאי הקלף יכול לעכב שלא יפסיד חזקתו אע"פ שדרכו להפקיד גביה אבל החוב לא יוכל להוליא כל זמן שנוכל להסתפק דלמא הפקיד גביה והיינו נמי דאמר בגט פשוט (שם קעג.) גבי שאני הכא דאחין משמטי מהדדי ואין החוב למוחזק שלא יוכל לגבות החוב אבל הקלף נראה לר"י שיוכל לעכב וכן חפץ אחר: הכא חיישיגן דאמא בגמאא פרחא אוא. וא"ת בפ"ק דמכות (דף ה. ושם) אמר רבא "(בר אבא) אתו בי תרי ואמרו בחד בשבא בלפרא הרג פלוני את הנפש בנהרדעא ואחו בי תרי ואמרו בפניא בחד בשבא עמנו הייתם בסורא חזינן אי מלפרא לפניא מלו אזלי אין נהרגין ואי לא מלו אזלי נהרגין פשיטא מהו דתימא ניחוש לגמלא פרחא קמ"ל [14] ואר"מ דהכא כיון שמתכוין לקלקל אשת חברו אזל בגמלא פרחא אבל התם אם הלכו בגמלא פרחא היה מקלקלם יותר וה״ר מנחם פי׳ דהתם אם איתא דאולו בגמלא פרחל היה להן לטעון כן ומדלא אמרו הכי ש"מ דשקר הם מעידים: אנן"ג דמימסרן דבו מידי בשידי. אר"ת דשילי והיני שני מקומות הן וסמוכות זה לזה כדאמר במס' בילה (דף כה:) רב הונא בשבתא דריגלא מכתפי ליה מהיני לשילי ולרבותא נקט הני מקומות שסמוכין זה לוה: וליהמנה מדרב המנונא. אמר ר"י דהלכתא כרב המנונא מדפריך סתמא דגמרא מרב המנונא ובפ"ב דכתובות (דף כב: ושם) גבי אמרה נשביתי דייק לאוקומי אמוראי דהתם כרב המנונא ובפ' התקבל (גיטין סד:) נמי פריך אדר"י מדרב המנונא והא דבשילהי נדרים (דף 18. ושם) דחה שרבה למילתיה דחויא בעלמא הוא ואפי' פליג הלכתא כרב המנונא כדפי' וא"מ בסוף פרק הכותב (כמובות פט. ושם) גבי הוליאה גט דקאמר רב יוסף הב"ע שאין שם עידי גירושין דמיגו דיכול לומר לא גרשתיה יכול לומר גרשתיה ונתתי לה כתובתה והיאך יכול לומר כן כיון שנאמנת לומר גירשתני ויש לומר דכשתובעת כתובה אינה נאמנת אלא דוקא לענין נישואין:

גירושין :סעיף ד יו ב מיי שם פ״ח הל׳ כה ופכ"ג מהלכות מלוה ולוה הלכה ו סמג עשין לד

טוש"ע שם סימן סעיף א וטוש"ע ח"מ מג סעיף כ:

יח ג מיי פ"ו מהלי שאלה ופקדון הלי ד סמג עשין פח טוש"ע ח"מ סימן : 157

ים ד מיי פי״ב מהל׳ גירושין הל׳ ד ופט״ו מהל' חישות הל' כו סמג יו סעי׳ ב וסימן קנב סעיף

ה מיי' פי"ג מהלי גירושין ה"א סמג עשין נט טוש״ע שס סי׳ יו סעי׳ מח:

תום' חד מקמאי ההוא גיטא דאשתכח בסורא האי עובדא בסורא האי עובדא נמי הכי הוה שהיו העדים מעידים נמי דהאי ענן בר חייא דהוה יתיב בסורא א"ל נכתוב ונחתום גט לאשתו.